

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Til Systrer.

älskade Louise!

Ack! hvad nu at begynde med for fröjden op! — Aldrabæfta
 Væn, som jag nu får gratulera til at vara en liten søt Fru
 och Hustru! — Ack min charmanta Væn! hvad nöje lär du nu
 njuta, at äga en liten så älskansvärd Man! — Jag lyckönskar
 Dig af önske hjertu i verden! — Hälfta obestripligen Din
 charmant Charles, och på mina vägnar lyckönska honom
 at i Dig fått en liten søt Hustru! — Jag föräpven önska Dig en
 god Julhelg, som nu näst är förbi — men jag förfäkrar Dig
 upprigtigt, at mit hjerta var på moments stildt ifrån Dig
 Jul-afton — Ack! visste Du hvad välsignelser — hvad ömra
 tårar gjötes öfver Din lyckan, Du skulle då visst röra, at
 se en äldrig gråhårig Svärfader med darrande hand taga
 singlaset til munnen, under det hans goda ögon fuktades
 af tårar, som han uplyfte til Himmelen, och sade: "Gud välsigne
 henne!". Du skulle då visst med mig älska en sådan god och
 venerable Svärfader. På andra sidan om mig satt en 74 år
 gammal Gante, som sade: "Ack! gifter den Kamfellen sig i
 afton"! — Ack! får hon den vackra Herr som var här i Somras?
 Kort! hvad hon blir lycklig! — Och vi klingade alla med gläsen
 och gläddes i våra hjertan för Ditt väl.

Söta lilla Louise! jag tackar Dig tusen gånger för Ditt vackra
 Brev; det var mig kärt utan like — men aldrig kan jag tro, Du
 var den sista som förut skrifvit; ty jag tänkte mig litet bannad
 på Dig och komma med samma ömra förebräelse, som Du, Din
 lilla föygga Sörunge!

Nå, Båsta Du! Nu kommer jag och ber Dig om en ting — men jag
 vill först med säkerhet veta, om Du stänker Din lilla alltid ömra
 Væn

Vän et glad trefull eller ej — jag säger ej mera i dag — jag skal äfven
komma til Din lilla Söta Mann och bedja om samma Bönhörelse —
men ingendera får afslå mig denna sak — Du blir jag tå ond, tå ond,
at jag fråser — ja just som till gamla Pimfan — ack! hvar är herrens
Residence nu för tiden? — Du skal veta, at jag också ibland får beta
lilla Pimfan, Nöta bene då det är mycket väl. — Nå jag, min lilla
Söta! huru jag sitter och jottar! Det är just som vi ännu voro en
vacker ungdom, Dygdädra Jungfrur — nej, nej, min famn! Vi ännu
nu et par gifta Gummor, som intet annat skole säga än: Nå,
kära Syfter, hvad kostar Smöret? hvad gäller Salgen? —
Kors! tänken liten pjältra jag är. — gud låte mig blifva bättre
nästa år! får Du fatta i Titanican.

Men min äldra bästa Vän! jag vil nu åter blifva studig och
alvarsam, som jag altid varit — jag vil låta ömre Känslor
få gläde i detta hjerta; och huru kan ömre ämne gifvas,
än få välsigna Dig och Din Lilla Mann til et nu snart ingående
godt nytt år? tek min bästa lovise! af Dit Kön äger jag ingen
så god Vän — Här äger jag ingen jag kan communicera
hjertat med — Men jag kommer til mit förra ämne: det är
kårt för mina Känslor. Gud skänke Dig så många glada och
lugna dagar ihop med Din Estimable Charles, som Din Vän,
lilla Stafva, det önskar! Förfynnen gifve Dig allt godt! Han
får Dit goda och ömra hjerta, och han glömer aldrig at belöna
Dygden: Du ser det redan.

Men förväl nu, bästa Lovise! jag trycker Dig ömt i min famn
och slutar med: Gud välsigne Dig och allt Dit! — Glöm aldrig den
som gör denna Bön med tårar. Jag lever til min Död

Din ömra Vän,
Gustava Eleonora Lindahl.

P. S. Kom baka ihog Du ej får neka hvad jag ber Dig om!
hör lilla Jun de — — Min lilla Lindahl ber tusen och tusen
gångar hälsa. ~~Skann min i denna min förmågan, och skann min~~
~~skann min förmågan, skann min förmågan. skann min förmågan~~

Reviderades, d. 5 Jan. 1792.

Görwell